Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26897
Copyright: Admont, Benediktinerstift

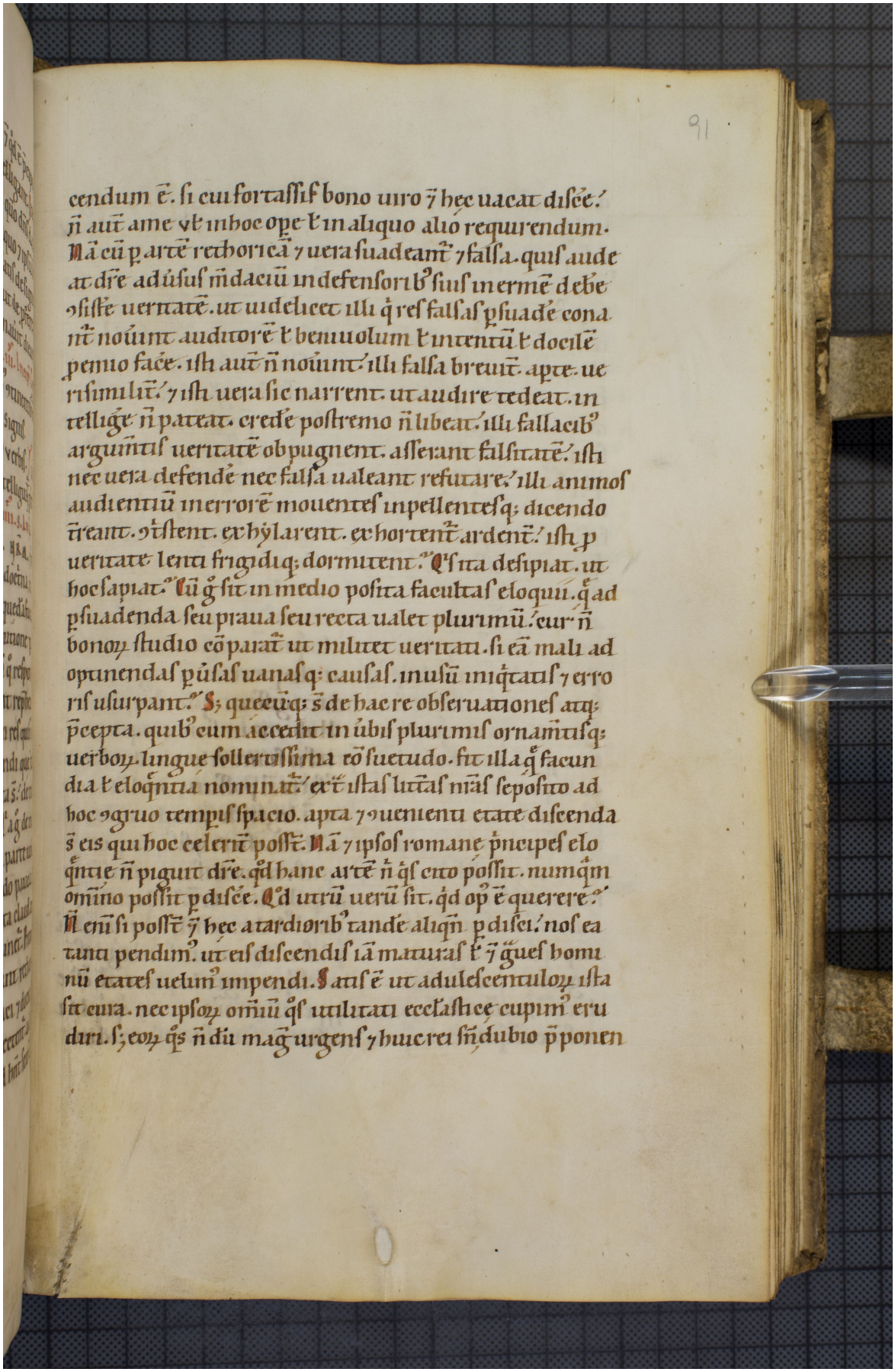

91

cendum ē. si cui fortassis bono uiro ⁊ hec uacat discere.
ñ autē ame vt in hoc ope vt in aliquo alio requirendum.
Nā cū partē rethoricā ⁊ uera suadeant ⁊ falsa. quis aude
at dīre ad ūsus m̄ dacīū in defensoribus suis inermē debe
ꝯ sistere uerītatē. ut uidelicet illi q̄ res falsas p̄suadē cona
nt̄ noūnt auditorē vt benuolum vt intentū vt docilē
pemio facere. ish autē ñ noūnt. illi falsa breuīt̄ apte. ue
risimilīt̄. ⁊ ish uera sic narrent. ut audire tedeat. in
telligē ñ pateat. credē postremo ñ libeat. illi fallacib̄
argumtis ueritatē obpugnent. asserant falsitatē. ish
nec uera defendē nec falsa ualeant refutare. illi animos
audientiū in errorē mouentes inpellentesq; dicendo
trahant. ꝯtistent. exhylarent. exhortent̄ ardent̄. ish p
ueritate lenti frigidiq; dormitent. Qs ita desipiat. ut
hoc sapiat. Cū g̃ sit in medio posita facultas eloquii. q̄ ad
p̄suadenda seu praua seu recta ualet plurimū. cur ñ
bonoꝝ studio cōparat̄ ut militet ueritati. si eā mali ad
optinendas p̄ūsas uanasq; causas. in usū iniq̄tatis ⁊ erro
ris usurpant. S; quecūq; s de hac re obseruationes atq;
p̄ceptā. quib̄ cum accedit in ūbis plurimis ornamtisq;
uerboꝝ lingue sollertissima cōsuetudo. fit illa q̄ facun
dia vt eloq̄ntia nomīnat̄. ert̄ istas litās nās seposito ad
hoc ꝯgruo tempis spacio. apta ⁊ ꝯuenienti etate discenda
s eis qui hoc celerīt̄ possīt. Nā ⁊ ipsos romanę p̄ncipes elo
q̄ntie ñ piguit dīre. q̄d hanc artē ñ q̄s cito possit. numq̄m
omīno possit p̄ discere. Q̄d utrū uerū sit. q̄d op̄ē querere.
Nī enī si possīt ⁊ hec a tardioribus tandē aliq̄n p̄ discei. nos ea
tanta pendim̄. ut eis discendis ia maturas vt ⁊ g̃ues homi
nū etates uelim̄ impendi. S atis ē ut adulescentuloꝝ ista
sit cura. nec ipsoꝝ omīnū q̄s utilitati ecclasticę cupim̄ eru
diri. s; eoꝝ q̄s ñ diu mag̃ urgens ⁊ huic rei sn̄ dubio p̄ponen